

добрѣ сж я разбрали и освѣтлили, — нѣма нищо общо съ малкитѣ планински експедиции; на тѣзи послѣднитѣ трѣбва да се гледа като на жандармерийски, но само че въ по-едърѣ масшабѣ. Единственната тѣхна прилика съ голѣмата война се заключава само въ ролята, която — и тукъ и тамъ, — играе тактиката, която еднакво има значение и прѣзъ врѣме на бунтоветѣ, и въ уличнитѣ безпорядъци . . . ! обаче не може да се твърди никога, че това е военно искусство!

Не бива да се сжди за единъ генералъ — нито въ добра, нито въ лоша страна, — само по това, че той е взелъ участие въ потушването на възстанията и безпорядъцитѣ въ граждански войни и въ планински боеве.

— Добъръ ли е ели-кой си генералъ?

— Кажете ми първо — командувалъ ли е? Какви войски е командувалъ? Кажете ми — всѣкога ли е работилъ, работи ли и сега, ималъ ли е случай да упражнява своя стратегически окомѣръ, здравъ ли е, може ли да изтърпи *всички* несгоди свързани съ войната? Кажете ми, особено, интересува ли се той отъ своя занаятъ, храни ли той любовъ, култъ, обожание къмъ милитаризма?

За да бждешъ достоенъ да командвашъ единъ день, трѣбва страстно да обичашъ своя занаятъ!

И сега още, безъ да се гледа на жестокия урокъ отъ миналата война, у насъ има офицери, които не се занимаватъ никога присърдце съ своя занаятъ. И не само че се не занимаватъ съ него, но и смѣтатъ себе си за по-добри отъ тѣзи, които се занимаватъ!

Желалъ бихъ да знамъ, да, дѣйствително, азъ бихъ желалъ да знамъ, какъ може да се знае едно каквото и да е искусство, занаятъ, наука, ако не се упражняваме въ тѣхъ, ако не ги изучаваме, ако не направимъ отъ тѣхъ своето главно занятие?